

A Ritec International Limited által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. január 28-án benyújtott kereset

(T-40/05. sz. ügy)

(2005/C 93/63)

(Az eljárás nyelve: angol)

A Ritec International Limited, székhely: Enfield (Egyesült Királyság), képviseli: P.H.L.M. Kuypers és M.J. Osse ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg, 2005. január 28-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- állapítsa meg, hogy a felperesnek nem kell a 2037/2000/EK rendelet 5. cikkének (7) bekezdése szerinti mentességet szereznie annak érdekében, hogy a HCFC-141b-t a „ClearShield” termékben felhasználhassa;
- másodlagosan, abban az esetben, ha az Elsőfokú Bíróság megállapítja, hogy a felperesnek a 2037/2000 rendelet 5. cikkének (7) bekezdése szerinti mentességet kell szereznie a HCFC-141b-nek a „ClearShield” termékben történő felhasználásának lehetővé tétele érdekében, kötelezze a Bizottságot, hogy a lehető legrövidebb időn belül hozzon az Elsőfokú Bíróság határozatának megfelelő új határozatot;
- állapítsa meg, hogy a felperes megfelelően bizonyította, hogy a 2037/2000 rendelet 5. cikkének (7) bekezdése értelmében a HCFC-141b-nek a „ClearShield” termékben történő felhasználására műszakilag és gazdaságilag kivitelezhető alternatív anyagok vagy technológiák nem állnak rendelkezésre vagy nem használhatók.
- kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A 2037/2000/EK ⁽¹⁾ rendelet 5. cikkének (7) bekezdése alapján a Bizottság valamely tagállam illetékes hatóságának kérelmére határozott ideig mentességet engedélyezhet a részlegesen halogénezt klórozott-fluorozott szénhidrogének az (1) bekezdéstől és a 4. cikk (3) bekezdésétől eltérő felhasználásának és forgalomba hozatalának lehetővé tétele érdekében, ha bizonyítást nyer, hogy egy adott felhasználásra műszakilag és gazdaságilag kivitelezhető alternatív anyagok vagy technológiák nem állnak rendelkezésre vagy nem használhatók. Az Egyesült Királyság illetékes hatósága kérelmet nyújtott be ilyen mentesség engedélyezése érdekében, hogy a felperes felhasználhassa a HCFC-141b-t „ClearShield” üvegvédő termékben. A Bizottság a kérelmet 2004. november 23-án elutasította.

A felperes álláspontja szerint a Bizottság nem jól értelmezte a HCFC-141b felperes általi használatának módját, vitatja továbbá

a Bizottság azon megállapításait, hogy a nem gyúlékony „ClearShield”-hez hasonló termékek lennének forgalomban, hogy a felperes 2005-ben gyúlékony „ClearShield” vagy szórófülke forgalomba hozatalát tervezte, hogy gyúlékony üvegvédő termékek biztonságossá tehetőek a felhasználók számára, ha a gyúlékony anyagot szórófülkében használják, illetve, hogy a felperesnek elegendő ideje volt, hogy a HCFC-141b helyett alternatív anyagokat találjon. Álláspontja szerint a megtámadott határozat nincs tekintettel arra, hogy a felperes talált alternatív anyagot a HCFC-141b felváltására. Ugyanakkor a felperes kifogásolja a Bizottság azon megállapítását is, hogy számos HCFC-t helyettesítő anyag áll rendelkezésre, amelyeket azonban gyúlékonyságuk miatt még nem alkalmaznak, illetve hogy az EU piacán belül más vállalkozások használják őket. A felperes előadja, hogy csak egy helyettesítő anyagot talált, amely a kereskedelemben még nem hozzáférhető.

A felperes vitatja továbbá a Bizottság azon megállapításait, hogy a HCFC-141b használatát már a 3093/1994 rendelet ⁽²⁾ is megtiltotta, és ahhoz, hogy a felperes tovább használhassa az anyagot, rendelkeznie kellett volna a 2037/2000 rendelet 5. cikkének (7) bekezdése szerinti mentességgel. A felperes szerint a 2037/2000 rendelet nem vonatkozik HCFC-141b általa történő használatára, vagy legalábbis csak 2015 után fogja azt megtiltani.

Végül a felperes álláspontja szerint a Bizottság határozata sérti az EK 253. cikket, mert nem tartalmazza meghozatalának indokait.

⁽¹⁾ Az ózonréteget lebontó anyagokról szóló, 2000. június 29-i 2037/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 244., 1. o.).

⁽²⁾ Az ózonréteget lebontó anyagokról szóló, 1994. december 15-i 3093/1994/EK európai tanácsi rendelet (HL L 333., 1. o.).

A Dimon Incorporated által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. január 28-án benyújtott kereset

(T-41/05. sz. ügy)

(2005/C 93/64)

(Az eljárás nyelve: angol)

A Dimon Incorporated, székhely: Danville, Virginia (USA), képviselik: L. Bergkamp, H. Cogels és J. Dhont, jogászok, 2005. január 28-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a megtámadott határozat 1., 3. és 5. pontját annyiban, amennyiben az a Dimon Inc-re vonatkozik;
- másodsorban, csökkentse az Agroexpansión S.A.-ra, és ezzel egyetemlegesen a Dimon Inc.-re kiszabott bírság összegét;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes megtámadta a Bizottságnak az EK 81. cikk (1) bekezdése alapján indult eljárásban (COMP/C.38.238/B.2. sz. spanyol nyersdohány ügyben) 2004. október 20-án hozott határozatát. A felperes előadja, hogy nem ő a határozat helyes címzettje.

A felperes keresete alátámasztására arra hivatkozik, hogy a Bizottság megsértette az EK 81. cikk (1) bekezdését, a 1/2003 rendelet (1) 23. cikkének (2) bekezdését, valamint az arányosság elvét. A felperes álláspontja szerint, a Bizottság nyilvánvaló hibát vétett azzal, hogy megállapította, hogy a felperes döntő befolyást gyakorolt az Agroexpansión felett a jogsértés időszakában, és így helytelenül jelölte meg a felperest a határozat címzettjeként, továbbá helytelenül növelte meg az Agroexpansión-ra kiszabható bírság legmagasabb összegét, mert a Dimon-cégcsoport forgalmát vette figyelembe a bírság összege legfelső határának megállapítása során.

A felperes továbbá előadja, hogy a Bizottság megsértette az arányosság és a felelősség elvét azzal, hogy a felperes felelősségét megállapította az Agroexpansión által kötött, egyetlen és összetett, hosszú távú kartellmegállapodás vonatkozásában, amelyről a felperest nem tájékoztatták.

A felperes hivatkozik ezenfelül az arányosság és a felelősség elvének, valamint a 1/2003 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének megsértésére. A felperes álláspontja szerint a felelőssége nem lett volna megállapítható olyan jogsértések tekintetében, amelyek azelőtt történtek, hogy az Agroexpansión a Dimon-csoport tagja lett.

Végül, a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság megsértette a Bizottság 1998. évi iránymutatásának (2) 3. cikke szerinti,

enyhítő körülmény figyelembevételére vonatkozó jogos elvárásait, figyelemmel arra, hogy a jogsértő magatartást befejezték, amint a Bizottság megkezdte a vizsgálatot.

(1) A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 1., 2003.1.4., 1. o.).

(2) Iránymutatás a 17. rendelet 15. cikkének (2) bekezdése és az ESZAK-Szerződés 65. cikkének (5) bekezdése alapján kiszabott bírság megállapításának módszeréről (HL 1998. C 9., 3. o.)

Rhiannon Williams által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. január 31-én benyújtott kereset

(T-42/05. sz. ügy)

(2005/C 93/65)

(Az eljárás nyelve: angol)

Rhiannon Williams, lakóhelye: Brüsszel (Belgium), képviseli: S. Crosby és C. Bryant solicitorok, 2005. január 31-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a Bizottság 2004. november 19-i határozatát, amellyel az elutasította a hozzáférést azokhoz a dokumentumokhoz, amelyek bár nem voltak azonosítva a megtámadott határozatban, azonban létezésüket vélelmezni kell;
- semmisítse meg a Bizottság 2004. november 19-i határozatát, amellyel az elutasította a megtámadott határozatban 9., 16., 17., 27., 29., 32., 33., 34., és 46. sz. alatt azonosított dokumentumok mindegyikéhez, illetve azok közül egyesekhez való hozzáférést;
- kötelezze az alperest a felperes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes doktori kutatást végző munkatárs, aki egy olyan projekten dolgozik, amely azt vizsgálja, milyen hatással van a globalizáció a közösségi környezetvédelmi és a fejlesztési együttműködési jogra és politikára. E célból hozzáférést kért egyes dokumentumokhoz annak érdekében, hogy áttekinthesse a géntechnológiával módosított szervezetekkel (GMO) kapcsolatos legfrissebb jogszabályok hátterét. A felperes kérelmét követően csak a dokumentumok egy részéhez való hozzáférést tették lehetővé.